

κ' ευρωπαϊκή. "Οθεν ή τοῦ μαρτήγου ήτον ευρωπαϊκή καὶ μακρὸν μέρος αὐτῆς ἐπώλησεν ὁ Ζορμπᾶς, τὸ ὁποῖον ἔκοψε κ' ἐπώλησεν. Ἄλλ' ή ὁμολογία αὕτη γέμει ἀπὸ πολλὰ λάθη. Πρέπει ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ μαρτήγος εἶχε κάμηλον μακρὸν κ' ευρωπαϊκὴν, καὶ ὄχι τουρκικὴν. Πρέπει ν' ἀποδειχθῇ ὅτι εἰς τὴν Εὐρώπην δὲν κατασκευάζονται κάμηλοι κονταὶ καὶ μακροί. Πρέπει ν' ἀποδειχθῇ τὸ πάχος τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης. Τὸ τοιοῦτον εἶναι λόγος καὶ ὄχι πρᾶγμα. Εἶναι σημεῖον δι' οὗ θέλει ν' ἀποδείξῃ ἄλλο σημεῖον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀτοπία. Ἐπειτ' ἀντιλέγεται τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Γάτσου καὶ Μπίνου, οἵτινες λέγουν ὅτι δύο ἦσαν αἱ κάμηλοι καὶ ὄχι μία.

11ον) Παρατηροῦσα ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία ἀπόδειξις, οὔτε τοῦ κατὰ γένους ἐγκλήματος οὔτε τοῦ κατ' εἶδος, διὰ τὸ ὁποῖον νὰ καταδικασθῇ νομίμως ὁ Ζορμπᾶς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ στοχάζεται ἀνωφελῇ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἂν διὰ τὴν κλοπὴν τῆς καμήλου ὁ κλέπτης εἶν' ὑπεύθυνος διὰ τὸ μετὰ 7 ἡμέρας ναυάγιον τοῦ μαρτήγου.

"Οθεν:

Ἀπορρίπτει τὴν κατὰ τοῦ Γεωργίου Ζορμπᾶ αἴτησιν τοῦ Μήτρου Λιακοπούλου τῆς 22 Μαρτίου 1828.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν πρώτην Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ἐδουάρδος Μάσσων

Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαράλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2324 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 28

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Ἀπόφαισις τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς μεταξὺ τοῦ πλοιάρχου Λουκᾶ Κορωναίου καὶ Γεωργίου Ζορμπᾶ διαφορᾶς.

Ἡ Ἐπιτροπή

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 21 Μαρτίου 1828 ἀναφορὰν τοῦ πλοιάρχου Λουκά Κορωναίου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτει, ὅτι, ἀναχωρήσας μὲ τὸ πλοῖόν του τὴν 25 Μαΐου 1827 ἀπὸ τὴν Χίον διὰ Καρίτσαν ἢ Ὁρφάνι, ἀπαντήθη τὴν ἀκόλουθον 27 ἔξω τῆς Κασσάνδρας ἀπὸ ἓν μίστικον τοῦ Ζορμπᾶ καὶ τὸν διήρπασαν μίαν ποσότητα πραγματειῶν καὶ χρημάτων, καὶ ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν ρηθέντα Γ. Ζορμπᾶν τὴν ἀποζημίωσίν του,

Θεωρήσασα τὸ ἀπὸ τὴν 27 Ἰουλίου 1827 ἔ. ν. ἀπόσπασμα τῶν πράξεων τοῦ ἐν Σμύρῃνῃ Αὐστριακοῦ Προξενείου,

Θεωρήσασα τὸ ἀπὸ τὴν 7 Αὐγούστου 1827 ἔ. ν. ἀπόσπασμα τοῦ ἐν Σμύρῃνῃ Αὐστριακοῦ Προξενείου ἐπιγραμμένον «Σύνοψις τοῦ Ἡμερολογίου», ἐπειδὴ τὸ καθ' αὐτὸ ἡμερολόγιον ἡρπάχθη ἀπὸ τοὺς πειρατάς,

Θεωρήσασα τὸ μαρτυρικὸν τοῦ Ἰωάννου Λογοθέτου καὶ τοῦ Νικολῆ Μαστοράκη, γραμμένον ἐν Σύρῃ τὴν 22 Ἀπριλίου 1828,

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ τὴν 2 Μαΐου 1828 ἀναφορὰν τοῦ Γεωργίου Ζορμπᾶ πρὸς τὸ Δικαστήριον, εἰς τὴν ὁποίαν προσπαθεῖ πρὸς δικαιολογίαν του νὰ δείξῃ, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ρηθείσης διαρπαγῆς εὗρίσκετο εἰς τὴν Σκύρον ἐνασχολούμενος εἰς τὴν ναυπήγησιν ἑνὸς πλοίου του καὶ ὅτι τότε οὔτε αὐτὸς οὔτε ὁ ἀδελφός του δὲν εἶχε κανὲν πλοῖον εἰς τὴν θάλασσαν,

Θεωρήσασα τὸ μαρτυρικὸν τοῦ Ἐμμανουὴλ Σεργοπούλου, Ἰωάννου Γουτίου, Μήτρου Λιακοπούλου, Κωνσταντίνου Τουμπιώτου, Τόλιαν Λαζόπουλον καὶ Γεώργιον Κασσανδρινὸν ἀπὸ τὴν 30 Μαρτίου 1828, τοῦ Γεωργίου Κουτίπα, Ψαριανοῦ, ἀπὸ τὴν 7 Ἀπριλίου 1828 καὶ τοῦ Παρασκευᾶ Μπογιάννη, Μοσχονησιώτου, καὶ Κωνσταντίνου Π. Πριμικυρίου ἐκ Σκύρου, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ διαληφθέντες βεβαιώνουν συμφώνως, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ρηθείσης διαρπαγῆς ὁ Ζορμπᾶς δὲν εἶχε μίστικον,

Τὸ Δικαστήριον παρατηρεῖ:

Δὲν ἀπεδείχθη ἀποχρώντως:

1ον) Ὅτι ἡ ρηθεῖσα προσβολὴ ἔγινεν ἀπὸ τὸ μίστικον τοῦ Ζορμπᾶ, ἐπειδὴ τὸ ἀπόσπασμα ἡμερολογίου παρουσιασθὲν εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Προξενεῖον Αὐστριακόν, ὑπογραμμένον ἀπὸ τὸν πλοίαρχον Λούκαν Κ. καὶ ἄλλους, περὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἄγνωστον ἂν ᾗσαν ἐκ τῶν ναυτῶν του ἢ ὄχι, ἀναμφιβόλως δὲν εἶναι τακτικὴ ἐκθεσις περὶ τοῦ ἐν θαλάσῃ δυστυχήματος.

2ον) Ἄν καὶ ἐδέχετο τὸ Δικαστήριον τὸ ρηθὲν ἔγγραφον ὡς τακτικόν, δὲν ἀποδείχνει τὸν Ζορμπᾶν ἔνοχον, διότι ὁ ρηθεὶς πλοίαρχος Λουκάς λέγει εἰς αὐτὸ ὅτι πιστεύει ὅτι τὸ ρηθὲν μίστικον ᾗτο τοῦ Ζορμπᾶ, ἥγουν ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν βεβαιότητα περὶ τούτου.

3ον) Ἐπρεπε ν' ἀποδειχθῇ, ὅτι τὸ ρηθὲν μίστικον ᾗτο τοῦ Ζορμπᾶ καὶ ὅτι ἡ ρηθεῖσα διαρπαγὴ ἔγινε κατὰ τὴν παραγγελίαν ἢ μὲ συμμετοχὴν τοῦ Ζορμπᾶ.

4ον) Ἐν ᾧ οἱ μαρτυροῦντες πρέπει νὰ ἐξετάζωνται τακτικῶς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ὁ ρηθεὶς Κ. παρουσιάζει, ἀντὶ ἐννόμως γενομένων μαρτυριῶν μίαν ἰδιωτικὴν πιστοποίησιν δύο ναυτῶν του. Προσέτι αἱ ἄτακται μαρτυρίαι αὗται δὲν ἀναφέρουν

τὸν Γ. Ζορμπᾶν τὸν αὐτόν, ἀλλὰ λέγουν ὅτι εἰς ἀδελφός του ἐπαρνευρέθη εἰς τὸ ρηθὲν πειρατικὸν πλοῖον.

5ον) Ἐὰν τὸ Δικαστήριον ἐθεωροῦσεν ὡς ἰσχυρὰς τὰς τοιαύτας μαρτυρίας (λογιζομένας εἰς ὅλα τὰ ἔθνη ἀπαραδέκτους), ἐγίνοντο εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν δύο ἐπακόλουθα:

α) Ἐπρεπε νὰ δεχθῇ καὶ τὰς ἐκ μέρους τοῦ Ζορμπᾶ παρουσιασθείσας ἰδιωτικὰς μαρτυρίας, αἱ ὁποῖαι δείχνουν, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ρηθείσης διαρπαγῆς ὁ Ζορμπᾶς δὲν εἶχε κανὲν μίστικον, καὶ

β) Ὅτι ἡ κατὰ τοῦ Γεωργίου Ζορμπᾶ κατηγορία ἀναιρεῖτο καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν φωνὴν τῶν ναυτῶν, τῶν ἀτάκτως μαρτυρησάντων ἐκ μέρους τοῦ Κορωναίου καὶ ἔπιπτεν ἐπάνω εἰς τὸν ἀδελφόν του.

Ὅθεν τὸ Δικαστήριον ἀποφασίζει:

Ὅτι, ἐπειδὴ ἡ κατὰ τοῦ Γεωργίου Ζορμπᾶ κατηγορία δὲν ἀπεδείχθη, ἡ κατ' αὐτοῦ ἀπαίτησις τοῦ Κ. περὶ ἀποζημιώσεως ἀπορρίπτεται.

Διαφυλαττομένων τῶν δικαίων κατὰ τοῦ ἀγνώστου ἀδελφοῦ του, ὅταν ἤθελεν ἐναχθῇ καὶ τῶν τοῦ ἀδελφοῦ του πρὸς ὑπεράσπισιν ἑαυτοῦ.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δευτέραν Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ὁ Γραμματεὺς

Ἐδουάρδος Μάσσων

N. Γ. Παγκαλάκης

Γεώργιος Ἀθανασίου

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαραλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2324 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 29

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 3 Αὐγούστου ἀναφορὰν τοῦ Π. Κενταύρου, ἐπιτρόπου τοῦ ἐν Τήνῳ κατοικοῦντος Ἀβραὰμ Γεωργίου, ὑπηκόου Ἰονικοῦ, παρουσιασθεῖσαν εἰς τὴν Προσωρινὴν Διοίκησιν τῆς Αἰγίνης καὶ ἀπὸ αὐτὴν διευθυνθεῖσαν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο,

